

Afdelinger og Regeringen vilde tage denne Sag op og viske denne Skamplet bort. Thi den kan viskes bort. Derom er der ingen Tvivl. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) talte om Teaterbudgettet og fremsatte adskillige Bemærkninger, hvori jeg godt kan være enig med ham, og det gælder navnlig den, at man ikke kan blive ved Aar efter Aar at opstille et saadant Budget som det, vi have opstillet i de senere Aar. En Gang maa vi tage Sagen op til en virkelig Ordning. Dernæst kan jeg være enig i, at Rigsdagen ikke ved Drøttelsen af Teatret udelukkende bør tage økonomiske, men ogsaa bør tage kunstneriske Hensyn. Det tror jeg ogsaa er Rigsdagens Mening. Vi lægge ganske vist megen Vægt paa det økonomiske Hensyn, men det er sikkert nok, at det ikke er os ligegyldigt, hvad der spilles paa det kgl. Teater. Og beraaber man sig paa, at det gaar godt, fordi der er fuldt Hus, kunde man sige aldeles det samme om Varieteerne, fordi de have fuldt Hus, og andre Steder. Det er ikke Formaalet at samle Huset fuldt. Man maa ogsaa sørge for, at det er virkelig Kunst, der bliver præsteret, en Kunst, som er opdragende og nyttig for Befolkningen. Det er derfor, at Understøttelser gives. — Om Køge Museum skal jeg ingen Bemærkninger gøre over for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Han syntes at stille i Udsigt, at vi kunde komme til at give noget til Driften. Det finder jeg ikke, der er Grund til at gøre Bemærkninger om, da det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Alberti) har taget Forbehold i saa Henseende. Dermed skal jeg anbefale de Ændringsforslag, som jeg i Gaar anbefalede de Herrer at stemme for.

Finansministeren (Hørring): De Udtalelser, som jeg nu hørte fra den ærede Ordfører, angaaende Ændringsforslaget under Nr. 119 og 123, give mig kun Føje til at minde om, at der ganske vist i forrige Samling fremkom Udtalelser om og Bestræbelser for at bevirke en mere almindelig Rentenedsættelse af Statskassens Midler og de Midler, der tilhøre Institutioner under Statskassen. Disse Bestræbelser gave sig særlig Udtryk deri, at Finansudvalget her i Tinget stillede et Ændringsforslag om Nedsættelse af Renten for Kapitalformuen ved det lærde Skolevæsen. Dette Forslag blev vel vedtaget her i Tinget, men det blev forkastet i det andet Ting og saaledes ikke vedtaget af Rigsdagen. Herom vil jeg blot minde.

H. Holm: I Anledning af de 50,000 Kr. til en Kirke i København skal jeg gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, hvad min Mening var i Gaar, og hvorledes Sagen, saa vidt jeg kan se, hænger sammen. Naar vi vedtage Forslaget her, vil Staten komme til at give 50,000 Kr. til Kirken. Men naar vi tillige vedtage det stillede Underændringsforslag, vil Københavns Kommune mulig blive befriet fra at give de 50,000 Kr., som dens Borgerrepræsentation har vedtaget at ligne paa Byen til dette Formaal. Naar vi nemlig vedtage Underændringen, ville disse 50,000 Kr. ikke kunne lignedes paa Sognet, hvilket jeg er enig med den ærede Ordfører om, at de heller ikke bør kunne. Men hvis vi ikke gennemføre den særlige Lov, som Ministeren har forelagt, ville disse 50,000 Kr. fra Kommunen heller ikke kunne lignedes paa Byen i sin Helhed. Og Kirken vil altsaa i saa Fald ikke faa nogen virkelig Fordel ved, at vi bevilge disse 50,000 Kr. her. Det vil kun blive Staten, der kommer til at betale 50,000 Kr., medens Københavns Kommune vil slippe for sine — alt under Forudsætning af, at vi ikke vedtage en Lov i den Retning, den ærede Minister har foreslaaet. Men jeg tror ikke, det kan være Meningen, at vi saaledes skulle lade Staten lette Københavns Kommune for en Byrde, den selv har paataget sig.

Da jeg har Ordet, vil jeg gøre en kort Bemærkning til de ærede Medlemmer for Holbæk (Fogtmann) og Valby (Oscar Hansen) i Anledning af Spørgsmaalet om Bevillingen til Foredragsrækker. De tage denne Sag paa en ganske mærkværdig lidenskabelig Maade. Det, jeg gjorde i Gaar, var kun at tage en Forvaring med Hensyn til Fremtiden over for dette Spørgsmaal. Jeg mente ikke, der i Øjeblikket var nogen Grund til at komme ind paa en udførlig Drøttelse deraf, da Forslaget ikke var tiltraadt af nogen i Udvalget. Jeg vilde blot forbeholde mig min Frihed med Hensyn til denne Sags videre Behandling til Efteraaret, idet det forekommer mig, at denne Sag kan føre overordentlig vidt. Den vedrører jo det store Spørgsmaal, om Staten overhovedet skal støtte Foredragsvirksomheden her i Landet, i hvert Fald saa snart den kommer ind paa Foredragsrækker. De to Herrer udtalte sig saaledes, som om Tanken om Foredragsrækker først var dukket op i de Kredse, de omtalte, som om det var noget, vi andre ikke havde Begreb om. Jeg kunde ikke andet end smile, for jeg har nu i en Snes Aar haft med Foredragsvirksomhed